INFORMATIEKCKLEINE COMPAGNIE

Informatieblad van de
Congregatie der Missie in Nederland

FEBRUARI 2022 02/2022

OVERWEGING

Johannes 2, 1-12 Harrie Jaspers

In gesprekken met ouderen komt heel vaak terug wat ze meegemaakt hebben in hun leven (oorlog, watersnood etc.). Kinderen moesten het beter hebben in hun verder leven dan zij. Er werd keihard gewerkt om dit waar te maken. Welvaart verhogen, diploma`s halen, meer verdienen, financieel meer mogelijkheden.
We leven nu in één van de rijkste landen ter wereld, gelukt dus, van armoede en schaarste zijn we gegroeid naar welvaart en overvloed. En vandaag hoor je jongeren wel eens zeggen; we willen geen beter, maar een goed leven. Wat is een beter leven? Dat vind je in de krant en komt op T.V. Reclame vertelt ons wat beter kan. Maar wat goed is, staat ook in ons hart. Wij voelen aan, ons hart voelt aan wat goed is en wanneer het goed is.
Een groter huis is misschien beter, maar het is pas goed als het een thuis is, een plek waar warmte is en waar men elkaar waardeert.
Ook wat de beste school is voor kinderen staat niet in cijfers uitgedrukt, maar we weten heel goed dat dat een school is, waar kinderen zich gelukkig voelen en waar ze niet gepest worden. Waar ze aangemoedigd worden iets van het leven te maken.

Je mag zeggen: het evangelie gaat over wat goed is. Het gaat niet om een wonder, het gaat om een teken, zegt Johannes. Jezus laat zien wat Hij komt doen, welke betekenis Hij aan het leven wil geven. Het gaat om het goede leven. Zijn moeder geeft ons een dringend advies: Doe maar wat Hij u zeggen zal. Het zijn de laatste woorden van Maria in het hele evangelie, woorden om ter harte te nemen. Jezus geeft een teken.
Ons leven begint met water, wij zijn uit water geboren en met water gedoopt.

Wij groeien en liefde begint ons leven kleur te geven. Mensen gaan van ons houden. En wij leren door hen weer van mensen te houden. We gaan liefde proeven, dat is de wijn. Zo wordt het leven goed. Als we die liefde niet kennen, of verliezen, wordt ons leven weer waterig, alledaags. We voelen ons als een deel van de massa.
Vriendschap en betrouwbaarheid zijn belangrijk, of als je wilt, prachtige vruchten die misschien wel hoog in de boom hangen. We kunnen er vaak niet bij. We nemen genoegen met bijvoorbeeld de valappels en nemen ook die voor lief. Zo is het leven nu eenmaal.

Jezus kwam om ons te laten zien hoe wij goed kunnen leven.
Kana is het eerste verhaal over zijn optreden, het eerste teken.
Hij is de bruidegom, wij zijn de bruid.
Wie de weg van Jezus gaat, maakt een band met Hem en dan wordt het leven goed; ons waterige leven zal gaan smaken als goede wijn.
Als wij ons laten bezielen door zijn woorden en zijn geest (Vincentius): - Wat heb je aan geld als je er een ander niet gelukkig mee kunt maken? Wat heb je aan gezondheid als je hart niet klopt voor een ander? Wat heb je aan een kerk als mensen geen vertrouwen in God hebben? Hoe welvarend is een land als er vijfduizend dakloze kinderen rondzwerven? Hoe goed is een land waarin heel veel wordt vernield omdat er allerlei frustraties moeten worden afgereageerd? Hoe beschaafd is een land waarin artsen, verplegers, ambulancewerkers, politici en journalisten worden bedreigd en mishandeld?
Ons hart voelt aan dat het niet goed is, en daarom willen wij die wijn wel drinken die Jezus schenkt.
Als wij elkaars fouten kunnen vergeven en zwakke mensen kunnen helpen, dan is het leven goed.
Als je groot wilt zijn, maak je dan klein voor wie hulp nodig heeft. Waarom zou je gelijk willen hebben? Als je luistert naar een ander, kom je nog eens wat te weten. Waarom zou je je eigen weg willen gaan? Is eenzaamheid dan leuker dan met anderen optrekken?
Waarom zo opstandig (tegen God)? We kunnen ons eigen leven toch niet in onze handen dragen.
Wees God dankbaar dat je leven mag, en vertrouw je zorgen aan Hem toe. “Hij zal er zijn”.
Dat is de weg die Jezus aangeeft, wijst. Samen op weg.
Van die wijn worden we niet ziek. Die wijn geeft het leven een feestelijke glans.
Het is een bruiloft, die goed eindigt. Altijd.

DE VINCENTIAANSE FAMILIE NEDERLAND

Ad de Kok CMM

De Vincentiaanse Familie (VINFAM) Nederland is opgericht door leden van de congregaties van de Zusters SCMM en de Fraters CMM.
Vanaf het begin zijn 13 Vincentiaanse Congregaties en de Vincentiusvereniging Nederland uitgenodigd deel te nemen aan de activiteiten van de VINFAM.
Het bestuur wordt gevormd door vertegenwoordigers van de Zusters SCMM, de Fraters CMM, het Vincent Center Nederland en de Congregatie van de Missie (Lazaristen) en de Vincentiusvereniging Nederland.

Bijeenkomsten van de VINFAM

Bijeenkomst van de VINFAM in Tilburg

Tweemaal per jaar zijn er bijeenkomsten belegd voor zo'n 50 tot 80 deelnemers. De sfeer van die bijeenkomsten werd treffend verwoord door een van de inleiders:
'Goede middag u allen.
Fijn dat u er weer bent.
En wat bent u met velen!
En - want dat hangt hier in de zaal - wat gaat er een kracht van u uit!'
De inhoud van die middagen werd ooit door een andere inleider als volgt samengevat: 'Als mensen, geïnspireerd door de Vincentiaanse spiritualiteit, mogen wij zoals we hier bijeen zijn trots zijn dat we op de schouders van onze voorgangers mogen gaan staan'.
De bijeenkomsten werden geopend met een Vincentius lied. Daarna werd enerzijds aandacht besteed aan de Vincentiaanse spiritualiteit en anderzijds aan de concretisering van wat er nu nog aan activiteiten ondernomen wordt die een duidelijk Vincentiaans karakter hebben.
We noemen enkele van de onderwerpen die in de VINFAM bijeenkomsten aan de orde kwamen

- Leven en werk van Louise de Marillac
- Mijn zoektocht naar Vincent de Paul
- Vincent in Gannes : de biecht en de preek
- Frédéric Ozanam en de Vincentiusvereniging vandaag
- Projectgroep rond noodhulp aan de slachtoffers van oorlogen en rampen
- Projekt Wereldtools : materiële ondersteuning bij terugkeer van vluchtelingen naar eigen land
- Ontwikkelingen rond de Vincentiusvereniging Nederland
- Impressies van de bijeenkomst in Rome rond het thema "Welcome the

stranger
- Verhaal over vluchtelingen in Tilburg
- De Vincentiusvereniging Internationaal
- Ontwikkelingen rond het Vincent de Paul Center Nederland
- De film ‘Monsieur Vincent’ werd bekeken

Na de inleidingen waren er groepsgesprekken rond thema’s uit de inleidingen en teksten van Vincent, Louise en Fréderic.
De bijeenkomsten werden afgesloten met een gebed.

Tijdens het 400 jarig jubileum van de Vincentiaanse Spiritualiteit werden maandelijks kaarten met inspirerende woorden van Vincent en foto’s die tot meditatie uitnodigden verspreid.

De VINFAM in tijden van Corona

Met de komst van de Corona pandemie kwam er een einde aan de bijeenkomsten. Vanuit het bestuur werden regelmatig via de mail inspirerende Vincentiaanse woorden en beelden naar de leden gezonden om op die manier de band met de leden van de VINFAM enigszins vast te houden. Ook werden belangrijke zaken van de website van de International Vincentian Family doorgestuurd.

Vincentiaanse Pelgrimstochten

Het reisgebed aan het begin van de pelgrimstocht bij het generalaat van de fraters CMM

Op instigatie van de Zusters SCMM en de Fraters CMM werden er jaarlijkse pelgrimstochten naar Frankrijk georganiseerd. Aanvankelijk enkel voor leden van de Vincentiaanse congregaties (ook zusters en fraters uit het buitenland), later ook voor hun medewerkers en andere geïnteresseerden. Bezocht werden de plaatsen die een rol speelden in het leven van Vincent, Louise en Frédéric. We bezochten Folleville, Gannes, Parijs, Chartres en Le Berceau en Dax.
De spirituele leiding lag in handen van leden van de Congregatie van de Missie (Lazaristen) en de Fraters CMM.

Een hartverwarmend feit: vrijwel alle mensen die deelnemen aan de bijeenkomsten van de VINFAM, waren pelgrims bij één van de Vincentiaanse pelgrimstochten.
De pelgrimages met Nederlandse deelnemers zijn gestopt omdat iedereen die geïnteresseerd was al een keer deelgenomen had.

Voor religieuzen uit het buitenland zijn nog wel plannen, maar ook daar heeft Corona haar invloed doen gelden.

In de kapel van de eerste Eucharistieviering van Vincent in Château L'Éveque.
Links: Tjeu van Knippenberg

De toekomst van de Vincentiaanse Familie Nederland

Uit gesprekken rond de toekomst van de VINFAM kwamen de volgende gedachten naar voren. Waar willen we met de Vincentiaanse beweging naar toe en hoe komen we daar?
Hoe kunnen we als wereldwijde Vincentiaanse beweging een betekenisvolle bijdrage leveren aan het oplossen van grote sociale vraagstukken van onze tijd zoals armoede, oorlog en economische hebzucht?
Het antwoord hierop, gegeven door Dennis Holtschneider cm, voormalig president van de Depaul University in Chicago, is even eenvoudig als complex: 'meer, beter en slimmer samenwerken. We moeten ons niet opsluiten in starre organisaties maar een levende beweging zijn. Ook Vincent hield niet star vast aan algemene uitgangspunten maar kon flexibel meebewegen als het werk daarom vroeg'.

Frater Lawrence Obiko, algemene overste van de Fraters CMM drukt het als volgt uit: 'De Vincentiaanse Familie kan, meer dan nu het geval is, een netwerk van samenwerking vormen. De kracht van dit netwerk moet zich steeds meer gaan manifesteren. Centrale vraag daarbij is : Wat kunnen wij als Vincentiaanse organisaties betekenen en waar kunnen we initiatieven ondernemen op het gebied van: gebed en bezinning; Vincentiaanse spiritualiteit en actie in de voetsporen van Vincent'.

De leden van de VINFAM Nederland worden steeds ouder. Steeds meer mensen vallen af door overlijden. En toch… Toch zullen we moeten proberen ons te blijven richten op de toekomst.

Voorzichtige stappen op de weg van samenwerking tussen de VINFAM België en Nederland zouden hier een eerste begin kunnen vormen.

VRIJWILLIGERS ALDA EN WIEL GREYN GESTOPT

Ans Ebisch

Wiel en Alda Greyn

Wie zijn Alda en Wiel?
Ze vertellen……..
Alda werd in de tachtiger jaren door, Mevr. Van Nisselrooy, de kokkin van het Missiehuis, gevraagd om te komen koken in de keuken van de Lazaristen.
Ze combineerde dit met haar werk bij de Turfhoeve en later de Houbereij.
Om beurten zorgde ze samen met Amelie Wolter voor de warme maaltijden van zo'n 30-40 Lazaristen en Dochters der Liefde.
Ze kende de persoonlijke voorkeuren en hield ervan om mensen te verwennen met lekker eten.

De zus van Wiel werkte tijdens de oorlogsjaren in de keuken bij de paters, hij haalde haar altijd op zodat ze niet alleen over het donkere kerkhofpaadje hoefde te lopen.
Tijdens de werkzame periode van Alda deed Wiel allerlei hand en span-diensten.

Toen hij stopte als conciërge bij de huishoudschool werd hij, als eerste, vrijwilliger in het Missiehuis. Herman Hendriks en Gé Kessels volgden en later voegden Bart van Rijt en Huub van Lee zich bij deze vrijwilligersgroep.
Vanaf zijn pensioen is ook Jos van Bommel werkzaam bij dit groepje op de maandagmorgen.

Foto gemaakt b.g.v. het pensioen van Eddy de Wever in 2014. V.l.n.r. Jos van Bommel, Bart van Rijt, Huub van Lee, Wiel Greyn, Cunny van de Venne en Alda Greyn

Ze maakten de kerststal voor de kapel, hiervoor werden bomen gekapt in de Grashoek.
Op de Himalaya maakten ze een vogelhok voor Jan van Broekhoven, in de tuin een kippenhok dat later voor Sjef van Dongen gerestaureerd werd.
In Folleville kwam een toilet omdat het vervelend was om bij feestjes de struiken in te duiken.
Voor wandelaars was het "buitentoilet" een uitkomst.
De afvoer werd verbonden aan de regenpijp zodat alles goed schoonspoelde.
De zolder die steeds vol raakte met spullen van de vele verhuizingen en van de kamers van overledenen, werden keer op keer gesorteerd en opgeruimd, er kwam geen einde aan.

Alda werd door de toenmalige overste Jan van Broekhoven gevraagd om mee te helpen bij het opruimen van kasten als een confrater overleden was.

Bij feesten en jubilea werd het hele huis door “de bloemenmeisjes” versierd, de kapel, de gang, de tent, de eetzaal en de recreatiezaal. Alda’s schoonzoon, die bij de proeftuin in Meterik werkte, zorgde vaak voor gratis bloemen. Het groen voor de sierstukken werd hier en daar gesnoeid. Ze waren vaak drie tot vier dagen bezig met alle versieringen en de mannen leverden hand en span-diensten.

Ook in hun leven waren er droevige gebeurtenissen, zoals het verlies van hun dochter, schoonzoon, andere familieleden die wegvielen, ziektes, er waren telkens moeilijkheden. Toch speelden ze het klaar er weer bovenop te komen en verder te gaan. Hun lijflied: “Geneet van ’t leave zolang as se kins”.

Ze hebben beiden met Eddy de Wever, de “huismeester” uit die tijd, samengewerkt. Hierover zegt Wiel: “Zo’n mens heb ik nog nooit meegemaakt, hij werd nooit kwaad en je kon er alle kanten mee uit”.
De vele vrijwilligersfeestjes in Folleville, waaraan een aantal Lazaristen, zoals Vic Groetelaars, Jan van Broekhoven, Harrie Jaspers en Leo Mouës deelnamen. Eddy de Wever was altijd een geweldige gastheer en ging ook altijd als laatste naar huis. De dag erna was hij er altijd om alles op te ruimen.

Eddy de Wever met Ans Ebisch, bij een van de feesten in Folleville,

Enkele anekdotes: Alda gebruikte in de keuken een aardappelschilmachine voor de aardappels uit de “petatte” kelder. Op enig moment zaten er enkele muizen tussen die dit niet overleefden.

Alda en Wiel hadden gezorgd voor een tweede hands stretcher die in de aardappelkelder werd neer gezet, zodat Eddy op de maandagmorgen kon bekomen van het feestweekend.

Overste Rafael bedankt Alda en Wiel
V.l.n.r. Rafael, Jac Minten, Bart van Rijt

Alda (83 jaar) en Wiel (86 jaar) willen gewoon rustig samen verder leven. Alda brengt haar passie voor koken nog steeds in praktijk en Wiel is op zoek naar de herkomst van de “Greyntjes”. Op 7 Februari namen ze afscheid in Folleville met de vrijwilligers en aanwezigen en uiteraard koffie met vlaai.

Onze overste Rafael bedankte hun hartelijk voor hun inzet alle jaren en overhandigde hen een heel lekker “Rousseau” pakket.

BEDANKT!

Wiel en Alda Greyn en Marij Langendonk

HET NEST VAN EEN MISSIONARIS

Frans Leentjens

Een Kaffa-kind wierp eens den teerling:
“Pater, zijn uw ouders ook beide bekeerling?”
Mijn antwoord was natuurlijk: “Nee!”
Maar alleen ikzelf was er niet mee tevree,
want heidens kwamen ze voor den dag
eens, voordat ik het daglicht zag.

Ze waren toen nog pas getrouwd:
In Roermond was de kathedraal al gebouwd.
Een gloednieuwe mantel, geschenk van haar man,
droeg Moeder, en ze kerkten daar dan:
niet zoals gewoonlijk gezeten in de bank vooraan,
maar in de zijbank, bij de biechtstoel van kaplaan.
Want Moeder, eenvoudig, schuwde opzichtigheid
en Vader was volgzaam, met trots en wat spijt.
Ze baden hun gebeden dus onwennig op stoeltjes
zo vredig en vroom met verliefde smoeltjes.

Na het evangelie bij het zitten voor de preek,
moesten de stoelen gedraaid, naar het bleek;
een klep naar beneden en men was gezeten,
behalve Vader dan toch, die was het vergeten:
een geweldige slag en Vader was nederig
gezeten naast Moe; de situatie was netelig:
Hij zat daar zo klem tussen zitklep en knieltree
en wilde hij opstaan het stoeltje kwam mee,
dat gaf wéér een klap; de predikant had het door
en beet op zijn lippen. Twee man schoten naar voor
om mijn nederige Vader eens snel te bevrijden
het was zo penibel, maar het mocht niet lijden,
met hun geruk kwam de stoel steeds weer mee
gevolgd door een ontstellend hard: boemsakee!

De zijbeukse mensen amuseerden zich best,
en Moeder die bloosde daarbij als de pest,
en deed of ze niet bij mijn Vader hoorde.
Nog steeds vond de predikant van `t lachen geen woorden.

Na drie keer trekken bleef de stoel niet meer plakken,
wel hadden de helpers pijn aan armen en hakken,
doch iedereen lachte met zichtbare zucht,
alléén mijn Moeder was niet opgelucht,
ze keek boos en stuurs recht voor zich uit,
iemand mocht eens denken: “Die hoort bij die guit!”

Vader die haar zag kreeg haast de stuipen
een dikke kus kwam hem zowaar bekruipen
ook aan schater wist hij het hoofd te bieden
en met gepastheid ook deden het d`andere lieden
De predikant begon op prettige toon,
het was over de vroomheid, en `t was ook zeer vroom.
Daarna bracht de collecte in de zijbeuk goed op,
daar was men zeer gul, hun plezier kon niet op.

De kathedraal liep leeg de H. Mis ten einde.
Toen pas het gelach hard over het kerkplein deinde.
De zijbeuk had natuurlijk het grootste woord,
Totdat iedereen het wel had gehoord….
van Leentjens den spoorman die zat gevangen
en zijn chique vrouw, met rode wangen.

Mijn ouderpaar intussen met zichtbare haast
was stilzwijgend vlug door het volk gedaasd,
omdat iedereen toch ditmaal bleef plakken,
kon dat ook, met alle gemakken.

Eenmaal buiten het drukke gewemel,
Stak Moeder van wal, zij was toen al geen zemel:
“Wat een schandaal, wat bezielt je toch?
Hoor ze eens lachen. Ze lachen straks nog !
Ik schaam mij dood… Foei, wat afgrijselijk
Ik ben zo kwaad op jou, het is ijselijk”.
“En ik”, zei Pappa, “vindt het ongehoord
dat je daarstraks deed, of je niet bij me hoort!”
“Dat zal wel”, zei Moeder, “Ik stond voor gek
met jou op je hurken, en houd nou maar je bek,
geen wóórd meer, het is zo al erg genoeg,
we hebben nog heel wat sjagrijn voor de boeg!”.
“Dat is niettes”, zei Pappa, “en bovendien
Ik lach me kapot…. Iedereen heeft je mantel gezien”.

OVERLEDENEN

Mevr. Naantje van Aert-Dekkers, zus van onze confrater Dré Dekkers
Mevr. Corry Teuben-Stavenuiter, schoonzus van onze overleden confrater Herman Teuben
Mevr. Lies Verlinden-van Lee en Mevr. Bertie Claessen-Habets, bewoonsters van het Zorgcentrum
Mevr. Resie Westendorp-de Vries

PRIESTERWIJDINGEN VAN DE CONGREGATIE DER MISSIE WERELDWIJD

DA SILVA MEDEIROS José Willan	Sac	FOR	03/12/2021
URQUIOLA VERDE Jonathan Enrique	Sac	COL	13/11/2021
MUÑOZ VILLAFRANCA David Fernando	Sac	COL	04/12/2021
MUGISHO LURHAKATWIKA Gabriel	Sac	COL	08/12/2021
LONDOÑO GONZÁLEZ Rigoberto	Sac	COL	10/12/2021
MARTÍNEZ Luis Gabriel	Sac	COL	10/12/2021
PÁEZ DÍAZ Oscar Andrés	Sac	COL	10/12/2021
GUILLÉN ARAUJO José Luis	Sac	COL	18/12/2021

OVERLEDENEN VAN DE CONGREGATIE DER MISSIE WERELDWIJD

Nomen	Cond.	Dies ob.	Prov.	Aet.	Voc.
REVOREDO RUIZ Raimundo	Ep	01/12/2021	PER	93	78
KENNEDY Thomas R.	Sac	12/12/2021	ORL	86	65
TROTTA Louis P.	Sac	19/12/2021	ORL	97	76
SANTAMARÍA FRANCO Jesús María	Sac	22/12/2021	SVP	83	66
GONZÁLEZ MAGAÑA Marcos Antonio	Sac	23/12/2021	MEX	58	35
CARRACEDO VIÑAS Rafael	Sac	27/12/2021	SVP	96	74
SÁNCHEZ CID Prudencio	Sac	30/12/2021	POR	87	71

E-mailadres voor de Kleine Co: secretariaat@lazaristen.com Panningen, Februari 2022

Uitgebreide informatie over de Nederlandse Lazaristen en hun 'Lines of Action' kunt u vinden op www.lazaristen.com en www.vincentianmovement.nl